

Европейцитѣ знаѣтъ нѣщо за Африканската пустиня отъ съчиненията и разказитѣ на хора пѣтешественници, които сѣ описали климата на Сахара, нейната почва и живота на тамошнитѣ хора.

Жителитѣ на Сахара живѣѣтъ по оазиситѣ. Раздѣлятъ се на тѣзи по-главни племена: бербери, таугери и араби. Берберитѣ и таугеритѣ се броѣтъ за първи заселенци на Сахара. Нѣкои отъ берберитѣ и отъ арабитѣ живѣѣтъ заселенѣ, нѣкои — скитнически животѣ, споредъ самитѣ мѣста: гдѣто има повече пасбища, а по малко или никакъ нѣма обработваема земя, тамъ сѣ скитници и се занимаватъ съ скотовѣдство; гдѣто пъкъ земята е плодородна, тамъ сѣ заселени и се занимаватъ съ земледѣлие. Туземцитѣ се отличаватъ най-много по това, че обичатъ свободата и не щѣтъ никой да ги владѣе и да имъ заповѣдва.

Скотовѣдцитѣ въ нѣкои по-богати съ пасбища оазиси, които скотовѣдци иматъ многобройни стада, прѣкарватъ добъръ животѣ; а отъ други — скитниците (чергаритѣ), които притѣжаватъ твърдѣ малко добитѣкъ и инѣкъ сѣ бѣдни, често търпѣтъ голѣми нужди и гладъ. Тази нѣмотия ги кара да нападѣтъ пѣтуѣщитѣ прѣзъ пустинята кервани, както и на по-богатитѣ оазиси и да имъ правѣтъ страшни уграввания.

Разбойническитѣ дружини се събиратъ и приготвуватъ на особени мѣста, а слѣдъ туй, венчки възсѣднали на коне или на единъ видъ тамошни камили, като страшна глутница вѣлци нападѣтъ на

